Original illisible
NF Z 43-120-10

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

ĐÀN BÀ

TUAN BAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 251 = RA NGAY 21 JUILLET 1944

Toa-Soan và Tri-Su 76, Rue Wiélé - Hanoi - Tél. 478

MOI SO 0$35

ba tháng 4.00
sáu tháng 8.00
một năm 15.00
CHINH-PHU GẤP ĐÔI.

BƯ-TỜ VÀ NGÂN-PHIẾU XIN GỞI VỀ
La DIRECTRICE du
TUAN BAO
DAN-BA
76 Wiélé — Hanoi,

ĐÔI MẮT của NGƯỜI MẸ

MỘT bạn đọc viết về cho chúng tôi, kêu trong bài «Đề Bài Trí Cho Cuộc Đời» đăng số báo trước, chúng tôi đã « lên án » bạn gái một cách gay gắt « tuồng như có phần oan uổng cho những người mẹ trẻ quá » Để trả lời vị độc giả giàu lượng khoan-hồng ấy, chúng tôi xin thưa rằng : « *Quả thực có thế ở cái xã hội việt-nam mình hồi cuối thế-kỷ thứ hai mươi này.* »

Câu chuyện chúng tôi đã kể ra chỉ là một trong nhiều câu chuyện khác. Bà mẹ trẻ tuổi ấy chỉ là một trong nhiều bà mẹ khác. Đã hay rằng chúng tôi vẫn công-nhận có những tấm gương mạnh-mẫu treo cao giữa lúc này trong sâu thẳm những nếp nhà trâm-anh, nhưng việc đó rất hiếm. Có cần phải nêu cao những tấm gương quý-báu ấy ra chăng, chúng tôi sẽ bàn tới. Nhưng, trong số này, câu trả lời của chúng tôi vẫn hàm một ý buồn thấm thía gây nên bởi những cái gì đã mất mát đi, những cái gì đã ít thấy trong lúc những tâm-đức của con người ta bị đánh rẻ trước những xu-hướng mãnh liệt và lầm-lạc của thời-đại.

« Không, chúng tôi lúc nào cũng vẫn để ý săn sóc đến con chúng tôi lắm ! » Đó là lời vị độc-giả kia-cãi lại. Chúng tôi không phản đối nữa, chỉ xin kết-luận rằng đôi mắt của người mẹ hiện kim — chúng tôi nói phần nhiều — thường chẳng để ý đến cái gì cả, hay hoặc để ý đến toàn những cái sai lầm.

(Xem tiếp trang 7)

xem trong số này :

Đôi mắt của NGƯỜI MẸ — T. B. Đ. B.

QUỲNH — thơ HẠNH-TÚ

LỜI MẸ GIẢY
Khi con gái tôi 16 tuổi. — T. D. thuật

Cái nhiệm-vụ của bà NỘI-TƯỚNG cũng như nhiệm-vụ của ông chủ một KỸ-NGHỆ. (theo Organisation Ménagère) — DUYÊN-HÀ

Và những mục thường thức như là : Chuyện-Riêng ; Trả lời Đẹp ; Gia-Chánh ; Thu-Tín v. v...

Chuyện riêng

HỎI.— Trước khi lấy tôi chồng tôi đã có nhiều đám muốn gả con gái cho, và những đám này mẹ chồng tôi đều bằng lòng cả. Bây giờ tôi về nhà chồng tuy nhà chồng có tử tế nhưng tôi nhận thấy đó là một sự tử tế khách sáo. Nhưng điều khó chịu nhất cho tôi là thỉnh thoảng chồng tôi lại nhắc đến những người muốn lấy mình khi trước và những bà mẹ mấy cô đó, mỗi khi đi, lại chơi với mẹ chồng tôi, gặp tôi, họ nhìn bằng con mắt khó chịu và nói bóng gió mát mẻ những là cậu ấy khéo kéo được vợ đám đang giầu có. Tôi không biết sử thế nào ? K. D...

TRẢ LỜI.— Việc gì mà phải nghĩ cách cư sử. Mặc cho những miệng dông dài trâu buộc ghét trâu ăn nửa mại bóng gió. Hễ khi nào con gái họ lấy chồng là họ hết nói bóng gió đến bà. Còn người chồng có nhắc lại âu đây cũng là do cái tính hãnh diện của nam nhi ra điều có lắm cô gái yêu ta ! Bằng cớ chắc chắn nhất là rằng ông vẫn một lòng với bà là ông đã trọn lấy bà trong số bao nhiêu người muốn lấy ông.

HỎI.— Chồng tôi đi vắng. Trong thời gian đó vì sự buôn bán tôi phải giao thiệp với nhiều người. Do đó mà nhiều kẻ ghen ghét tôi phao vu cho tôi điều này tiếng nọ. Mẹ chồng tôi ở xa về dò la. Tôi khó chịu lắm. Làm sao cho biện bạch tiếng oan ? CHÚC

TRẢ LỜI. — Cây ngay không sợ chết đứng. Cứ đường hoàng buôn bán và trong sự giao thiệp nên giữ ý từng li từng chút. Nếu có thể hãy mời mẹ chồng hoặc một người bề trên nào của chồng tôi ở với mình để tránh mọi sự tiếng tăm oan uổng !

Cô NINH (Ninh-Bình). — Một người con trai có cái cử chỉ vô lại như thế không đáng cho cô yêu. Không nên lấy việc xảy ra làm buồn trái lại nên lấy làm mừng vì nó đã mở mắt cho cô thấy rõ tư cách hắn ta để rứt cái tình mơ mộng đi.

Cô QUÝ. — Không phải chết trẻ có giống, trừ phi trong nhà người đó có bệnh truyền nhiễm.

Cô H. N. V. — Sao lại gọi là phụ bạc ? Cô còn con gái tội gì mà lấy chồng chung cho uổng phí một cuộc đời.

THU-LINH

Quê-Lâm

N° 6, Rue de la Laque
(PHỐ CHẢ CÁ) HANOI

Là một hiệu giầy phụ nữ được nhiều tín nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu Sandales mùa nực để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính oooo phải chăng ooo

MẤY LỜI THANH MINH VỀ BÀI : « Vài lời về ông Vũ Trọng - Can »

Trong số Đàn-Bà kỳ trước có một bài « Vài lời về ông Vũ-Trọng-Can » dưới ký tên Chu-Ngọc.

Bài có sở dĩ ra mắt các bạn đọc Đàn-Bà là do sự sơ ý của tôi đã vì sức khỏe không thể tự lực trông nom công việc ấn loát tờ Đ. B. trong khoảng thời gian gần đây. Lẽ ra bài ấy không đáng có, bởi vì sự nghiệp văn chương của ông Vũ-trọng-Can theo ý tôi, không có gì đáng nhắc lại trên một tờ nữ báo như tờ Đàn-Bà.

Tôi biết rằng lời thanh minh này sẽ làm cho tôi có một cử chỉ xúc phạm đến linh hồn người quá cố ? Tôi thà chịu cái lỗi không cố ý, không định tâm đó, còn hơn là mang cái tội khinh mạn văn giới và khinh mạn các bạn đọc Đàn-Bà đã giữ vẹn cảm tình với tôi trong những lúc tờ báo được chau chuốt bởi tự lực của tôi và trong cả những lúc tờ báo vì tình thế không được săn sóc kỹ lưỡng.

Xin các bạn đọc hiểu cho và coi như là không hề có bài : « V. L. V. Ô. V. T. C. » ở tờ Đ. B. THỤY-AN

NƯỚC TRONG NGUỒN

TRUYỆN DÀI CỦA THU-THU — (XEM Đ. B. TỪ SỐ 225)

Bữa nay có tiệc cưới Nhu một nữ sinh viên ban luật lấy Thục bạn đồng niên học với Phương. Trong bữa tiệc ồn ào vui vẻ có mặt hầu hết các nam nữ sinh viên và giới thanh niên trí thức Hà thành, Phương như một kẻ lạc loài tự đâu đến. Nàng bỡ ngỡ và lúng lúng, không quen với sự xã giao với sự hội họp.

Phong trào vui vẻ trẻ trung, phong trào khiêu vũ khi ấy đang thịnh hành, tiệc xong, người ta tổ chức liền cuộc khiêu vũ. Phương không biết nhảy. Sau khi phải đỏ mặt từ chối mấy thanh niên tới mời nàng khiêu vũ, Phương trốn một chỗ góc khuất ngồi thu hình nhìn mọi người. Nàng chỉ muốn ra về. Song cô dâu chú rể nhất định lưu Phương ở lại, và luôn luôn chạy ra chỗ Phương. Cả Mỹ sau mỗi cuộc khiêu vũ cũng chạy tới bên Phương cười cười nói nói :

— Phương phải làm quen với cái không khí này để giải cái trí đi một chút và để khỏi thành mán rừng, ngoài xinê ra chả còn biết tí gì về cái sự sống vui vẻ bên ngoài. Cuộc đời không phải chỉ có sách và bệnh tật và xác chết nghe chưa

Phương gật đầu làm bộ tán thành ý kiến bạn và ra điều vui vẻ với cái quang cảnh trước mặt, nhưng Mỹ và vợ chồng Nhu đứng lên, Phương lại có vẻ mặt tin nghĩu nàng không thấy hứng thú gì cả, nóng nảy mong lúc được ra về. Nàng kín đáo, vén tay áo xem đồng hồ. Một câu nói bằng tiếng Pháp bỗng thì thào bên tai Phương :

— Mấy giờ rồi, thưa cô.

Cái cử chỉ bất nhã của mình bị bắt chợt bất ngờ, Phương giật mình ngửng đầu lên, ngượng sịu : người hỏi là một trang thanh-niên đã đứng tuổi, cao lớn, vạm vỡ mà Phương từ lúc vào bữa tiệc không trông thấy. Chàng hỏi giờ mà cũng không đợi câu trả lời của Phương, thiện tiện ngồi xuống bên Phương và tự giới thiệu :

— Nguyễn Minh - Kha y-khoa bác-sĩ.

Phương biết theo phép lịch sự phải tự giới thiệu lại, nhưng cử chỉ dung dị tự nhiên của người lạ mặt làm cho Phương lúng túng. Nàng nói lí nhí trong miệng tên họ của nàng Kha cười :

— Tôi đã biết và hiểu cô đang học năm thứ hai ban y học sắp thi bằng ngoại trú.

Kha vừa nói vừa cười nhìn Phương chăm chắp mà lại như thích ý cái vẻ ngượng ngập lúng túng của Phương :

— Cô không khiêu vũ ? Từ nãy tôi vẫn thấy cô ngồi đây một mình.

Phương lấy làm phật lòng câu hỏi đường đột của Kha. Sự e lệ mất hẳn đi, nàng đáp gọn gàng :

— Tôi không biết khiêu vũ.

— Khiêu vũ thì dễ học lắm.

Phương đáp phắt lại.

— Nhưng tôi không muốn học và chẳng bao giờ muốn học.

— Ồ thế thì cô cũng như tôi. Tôi không biết khiêu vũ và cũng không thích.

Phương không đợi một câu trả lời như thế. Nàng nhìn Kha, nhìn bộ y phục và vẻ người rất lịch sự của chàng, ra ý không tin. Kha cười :

— Thưa vậy có lẽ tôi là người độc nhất đã ở Pháp mà không biết khiêu vũ, tôi đã bị các bạn chế riễu đến khổ. Song tôi không kể nói tại sao tôi không ưa khiêu vũ. Nói ra, họ càng chế riễu mình hơn.

(Xem tiếp trang 9)

QUÝ BÀ QUÝ CÔ ! MUỐN CÓ
Giầy tốt, đẹp bền và dễ đi,
không đâu sánh kịp
xin mời lại hiệu
Quê-Hiên
36, Phố Hàng Bồ, 36
HANOI
SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

CON XA MẸ KỂ TỪ NGÀY..!

XÚC-CẢM CỦA TỐ-LIÊN

« TRANG và Diễm ơi, mẹ chưa khóc lần thứ nhì xa con, nhưng mẹ đã khóc cái thời kỳ xa con lần thứ nhất : sau cái thời kỳ mà hơn chín tháng cưu mang con trong lòng, thời kỳ mà đứng linh thiêng vô hình vô ảnh đã dùng bớt máu huyết của mẹ để kết cho con những khớp xương thớ thịt, thời kỳ mà mẹ đem tất cả trí tưởng tượng để tạo cho con những trí não minh mẫn, mẹ nghĩ những điều thiện điều lành để trau dồi ảnh hưởng cho lòng nhân của con, ở trong lòng mẹ con thu những tư tưởng của mẹ, hiểu rõ những ý nghĩ âm thầm trong trí mẹ. Ôi thời kỳ ấy con gần mẹ biết bao nhiêu.

Đến ngày con ra đời, tuy mẹ là một người, con cũng là một người nhưng mẹ và con kết lại với nhau biết bao liên lạc thiết tha. Máu huyết tinh anh nhất trong người mẹ hóa thành sữa sang cho con tất cả để con dùng làm phần sống. Tả làm sao những ngày nuôi con bằng huyết ! Không kể những thì giờ mẹ mải băn khoăn lo vì sinh kế, hay bận rộn với công việc nhà, những giờ rất rảnh tay rảnh trí, mẹ lặng lẽ ôm con vào lòng cho bú. Mẹ nhìn những bàn tay, bắp chân con, tay mẹ soa những mớ tóc dịu mềm . . . . Con ngước cặp mắt ngây thơ trong suốt nhìn mẹ, tay con mơn trớn như tỏ lòng biết ơn người đã ban nguồn sống cho con. Thỉnh thoảng con nhả vú, cười với mẹ, để những giọt sữa trắng trong cái miệng đỏ màu son chảy dài xuống cằm, với những tia sữa của mẹ bắn mạnh vào mặt con như những giọt nước mưa ngà. Mẹ ôm siết con, lòng sung sướng, muốn khóc. Có những sự đau khổ cực điểm làm cho người ta không thể khóc được thì cũng có những điều sung sướng quá ảnh cho người ta phải khóc.

Nhưng phải đến ngày mẹ không được sung sướng như thế nữa. Đây là đến kỳ « thôi bú » cho con ! Đã đến cái ngày mẹ không được kiêu hãnh ban cho con những huyết mạch trong người mẹ ; ngày mà con không cần thiết phải có mẹ con vẫn có thể sống được với cái món ăn thường ! Ngày mà, con ơi ! Mẹ không được sẽ sẽ ngâm bài thơ « Những giọt huyết ngà » giọng run run trong cảm động. Mẹ chỉ còn có công săn sóc con như một người vú mà thôi !

Ôi ! lưu luyến có pha thêm đau sót ! Giọng con khóc như van lơn, con xà vào lòng mẹ đòi bú như xin mẹ ban thêm để kéo giải liên lạc vô cùng, trộn pha với máu huyết giữa mẹ với con ! Mẹ chỉ còn có biết dỗ « thôi nín đi con » Và nghẹn ngào, lòng mẹ thắt lại, cảm thấy xa con biết bao nhiêu !.

Trang, Diễm yêu quý của mẹ ơi ! Một ngày kia trong một ngày hè đầy ánh sáng tươi, trời ngọc nắng vàng hai hai con bước lên chiếc xe hoa lộng lẫy như cô Hương hôm nay. Hai con sẽ hiểu rằng trước cái ngày con để lại cho mẹ những xác pháo bầm tan nát, những cái thừa thãi sau lễ cưới để giết lòng mẹ, mẹ đã có một lần khóc vì xa con rồi, hai con ạ.

***

TỐ - LIÊN

Chơi hè 1944

TẤT CẢ HIỆU MAY PHỤ-NỮ Ở HANOI.

= CHỈ CÓ HIỆU =

Lê-Tâm

30, Ad ROUSSEAU 30
= (PHỐ LÒ ĐÚC) HANOI =

LÀ MAY ĐỨNG ĐẮN

KHÉO, VÀ ĐÁNG ĐỂ TA TIN CẬY.

GIA-CHÁNH

Để dành thịt lợn

(Bằng thuốc sát trùng : muối)

Thịt lợn.
Muối salpêtre.
_ Hành tỏi:

Vại sành, ván đè và đá nén.

Thịt cắt từng miếng to độ nửa cân. Vại ván và đá rửa thật sạch và phơi khô. Có khi phải trộn một ít tiêu, muối đâm và salpêtre mà sát vào thành vại rồi để như thế độ hai giờ hãy sếp thịt vào.

Cứ 100 cân tây thịt thì dùng từ 16 đến 22 cân muối và từ 5 đến 10 gr salpêtre.

Ở đáy vại rắc một lớp muối và sếp vào một lớp thịt cho cho thật chặt. Cứ rắc và sếp như thế cho hết. Nhớ trộn salpêtre vào với muối. Mỗi một lớp thịt và muối lại tưới ít nước lã và rắc hành tỏi lên. Trên cùng để một lớp muối nhiều hơn một chút, song lấy ván đè lên sếp đá nén chặt xuống.

Để vại vào chỗ mát, sau một tuần lễ sẽ thấy nước ứ nhiều lên trên mặt. Nếu không thấy nước tràn ngập thịt thì cho thêm nước có pha muối thật đặc vào.

Sau nửa tháng đã dùng thịt được, nhưng tốt nhất vào khoảng một hai tháng; có salpêtre thịt sẽ tươi đẹ.

Nên nhớ đừng cho nhiều muối quá 25 phần trăm, như thế thịt sẽ mặn chát. Với độ muối nói trên kia không giết hết vi trùng. Phải để cho vi trùng sống và tranh đấu. Loại độc sẽ bị tiêu diệt, nhường chỗ cho loại không độc sống trong nước muối mặn vừa phải đó, nhờ thế thịt mới có một mùi vị riêng và không hỏng. Nhưng cũng có khi trong cuộc tranh sống ấy, loại vi trùng không độc bị bại thành ra thịt muối nặng mùi, chẳng may gặp như thế ta hãy chắt hết nước ở vại ra. Đem đun sôi nước ấy cho kỹ để nguội rồi lại đổ vào, như thế thịt sẽ không hỏng được nữa.

Nếu thịt đã được mà không muốn để trong vại và muốn để dành lâu hơn, có thể vớt ra đem sông khói. Khói trộn với nước mỡ ở mặt miếng thịt làm thành một lớp sơn ngấm vào thịt, nên để được lâu lắm.

Nếu được thứ khói đốt ở một thứ gỗ thơm ra thứ thịt cũng có mùi thơm ấy.

(Còn nữa)

Mme PHẠM-VĂN-NGÀ

QUỲNH

Cao cao, trăng bạc đứng
Thấp thấp, hương quỳnh lan.
Hoa cười. Hương luyến nhị.
Mây phủ. Ánh trăng tan.

∴

Hương hoa, hoa gửi gió,
Gió đến, đưa ngạt ngào.
Người say hương điểm ảo.
Hương quyện người thanh tao.

∴

Cây thềm không tiếng lá,
Hồ in bóng muôn sao.
Hương tràn đi bốn phía.
Người dâng hồn lên cao.

∴

Mơ rồi, người lại tỉnh.
Lan rồi, hương bỗng tan.
Bên người, hoa gói nhị.
Bên hoa, người miên man.

∴

Hương tàn mau chóng quá,
Trên trời, trăng vẫn cao.
Bên thềm, cây vẫn lặng.
Trong hồ, sao vẫn sao.

HẠNH-TÚ

QUÝ BÀ
QUÝ CÔ ! MUỐN CÓ

giầy tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không đâu sánh kịp
xin mời lại hiệu

Quế-Liên

36, Phố Hàng Bồ, 36
HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

Mùa hè năm nay
HÃY ĐỌC

CHƠI HÈ

ĐẶC-SAN VĂN-CHƯƠNG

Bài của :

Đào-Phi-Phụng, Tố-Liên, Trịnh-Tiên, Ngọc-Trân, Lê-Đình-Ngân, Trần-Thanh-Địch, Tố-Trai, Mộc-Lai, B. Đ. Ái-Mỹ...

Với một phụ-trương âm-nhạc
của M. L. [illegible]

Ở xa gửi thư cho : M. Bửu-Đào
3, RUE [illegible]

ĐÔI MẮT của NGƯỜI MẸ

(*Tiếp theo trang nhất*)

Và, dưới đây, chúng tôi xin thuật lại đại khái một câu chuyện mà chúng tôi đã đọc qua trong một tác-phẩm ngoại quốc

« Ấy là một người vợ, một người mẹ, có trí thức vào bậc cao-đẳng, có tài họa vào bậc siêu-quần. Nàng đã học qua ban điêu-khắc trường Mỹ thuật, và nổi tiếng về nghề nặn tượng. Duyên trời run rủi, lúc định cuộc đời mình, thì nàng lại kết tóc xe tơ với một ông chồng rất vô tội, nghĩa là biết, yêu vợ tha thiết, nhưng hiền lành quá, tầm thường quá nghĩa là không có một tâm hồn khả dĩ gọi là đồng điệu với tâm hồn của vợ.....

Tuy nhiên, đôi vợ chồng ấy cũng có 1 đứa con nhỏ ngộ-nghĩnh khấu khỉnh. Nhưng nhiều tấn kịch đã xảy ra trong gia-đình. Người vợ bỏ đi, như một con chim xanh bay tìm những phương trời xa lạ, rồi lại trở về như một đứa con tìm về chốn cũ sau một thời kỳ giận nhà. Ông chồng vẫn chăm chỉ tưới hoa ở vườn, vẫn hồn nhiên và niềm nở đón tiếp người trở lại. Gia đình lại trở nên như thuận hòa. Người chồng vẫn ngày ngày bắt sâu cho hoa ở vườn, người vợ vẫn sống với tâm-hồn mình, nghĩa là cặm cụi làm việc trong phòng nặn. Nàng chăm chú sáng tạo một tác - phẩm trong đó nàng định để hết tâm - hồn nàng vào. Chồng không hỏi han gì đến, mà vợ thì định chỉ cho chồng biết tác phẩm của mình khi nó đã hoàn thành. Ngày ấy đến. Vợ mời chồng vào phòng làm việc của mình. Chồng vui vẻ bước vào gian phòng ngổn ngang khí cụ và vật liệu dùng về khoa điêu-khắc của vợ. Nàng giơ tay kéo tấm vải phủ trên một bức tượng ra. Người chồng sửng sốt : thì ra người vợ cặm cụi nặn chính cái cảnh gia-đình của mình. Chồng đứng một bên, đứa con nhỏ đứng giữa, một bên là vợ. Bức tượng ấy đẹp quá, giống quá, khiến người chồng phải trầm trồ khen ngợi mãi Nhưng sau khi ngắm tỷ mỉ công trình của vợ, bỗng người chồng bảo :

— Này mình ?

-- Cái gì ?

— Mình giỏi quá, mình tài quá, tôi phục tài nghệ mình, nhưng sao mình lại.....?

Người vợ ngạc-nhiên, nhìn chồng. Chồng lại thong thả nói tiếp :

— Sao mình lại nặn hai con mắt mình nhìn đi mãi tận đâu đâu thế này ? Giá mình nặn hai con mắt ấy nhìn vào con chúng ta có phải hơn không ?»

Câu chuyện đại-khái như thế, chúng tôi xin trân trọng kính gửi đến vị độc-giả kia để làm một câu trả lời.

T. B. Đ. B.

KHI CON GÁI TÔI MỚI MƯỜI SÁU TUỔI

Không bao giờ tôi cho con tôi :

1·) Đánh phấn, bôi môi son và kẻ lông mày ngoa ngoắt quá, tôi chỉ cho tỉa gọn lông mày một chút để nét mặt sáng sủa mà thôi.

2·) Bỏ xõa tóc không cặp, không quấn, để cho những cậu con trai gọi là tóc thề. Tôi sẽ khuyên con gái tôi nên cặp tóc lại cho gọn ghẽ hoặc tết bím lại quấn lên đầu.

3·) Mặc những áo màu lòe loẹt và già dặn như màu huyết dụ màu xanh thẫm, và có mặc áo hàng hoa thì chỉ mặc thứ hàng hoa nhỏ.

4·) Đi xem bất cứ một phim chớp bóng nào. Mỗi lần muốn đi xem chớp bóng, tôi cần phải biết chuyện phim đã và tôi chỉ cho đi xem những phim tôi đã ưng ý.

5·) Đọc bất cứ cuốn tiểu thuyết nào. Tôi kiểm soát tất cả những cuốn sách mà con tôi muốn đọc.

6·) Đi chơi một mình. Đến nhà bạn nào con tôi phải nói cho tôi biết và định giờ về. Không hề viện cớ vui chị em mà đi chơi vô độ không có giờ giấc nào. Làm thế, tôi có ý muốn dạy con tôi phải biết quý thì giờ, trọng sự đúng mực, khỏi sa vào cái tật ngồi lê đôi mách.

Tôi sẽ buộc con tôi

1·) Phải giặt dũ lấy áo quần lau dọn lấy buồng ngủ của mình.

2·) Ngày chủ nhật hay thứ năm nghỉ học, phải tự làm lấy một bữa cơm cho cả nhà, không cần đến đầy tớ đỡ tay, cả từ việc rửa bát đũa và quét dọn bếp nước.

3) Khâu cắt lấy áo quần, trừ những áo giải tốn thì giờ quá.

4·) Phải có một cuốn sổ con ghi những sự chi tiêu riêng.

5·) Âu yếm và dịu dàng với các em cùng người ở.

Tôi biết dạy con tôi như thế, con tôi có thể cho tôi là một người mẹ nghiệt. Nhưng sau này, khi đã có chồng con, hẳn con tôi phải nghĩ lại : À ! Ra trước mẹ mình có lý biết bao ! Mẹ đã sửa soạn cho ta khỏi bỡ ngỡ với những bổn phận thiết yếu của người đàn bà, khỏi khiếm khuyết những đức tính một người đàn bà cần phải có.

T.D. thuật

cái nhiệm-vụ của BÀ NỘI-TƯỚNG cũng như nhiệm-vụ của ông chủ MỘT KỸ-NGHỆ.

(*Theo Organisation Ménagère*)

Cái nhiệm vụ của hai người thực không khác gì nhau. Cả hai cùng cần có những đức tính quản - trị, tóm lại trong mấy điều này :

Biết liệu trước. Biết tổ-chức công việc. Biết sai khiến. Biết kiểm soát.

Người nội-tướng liệu trước những sự cần dùng hằng ngày của mỗi người trong gia đình — liệu trước sự lên giá, xuống giá các vật thực để xem thứ nào có thể tích trữ được thì mua ngay lúc rẻ — liệu trước những bệnh tật có thể xảy ra cho thân quyến bằng cách cho dùng thuốc phòng ngừa hay bằng phương-pháp tẩm bổ vệ-sinh — liệu trước những đồ dùng thay thế những đồ dùng sắp hư hỏng. Tóm lại người nội tướng cũng như nhà kỹ-nghệ không để cho những sự bất ngờ bất chợt làm mình luống cuống trở tay không kịp.

Biết tổ chức sự tiến hành và sự phân chia công việc cho gia nhân để chúng không tị nạnh đùn việc cho nhau, khiến việc nhà mình lúc nào cũng đâu ra đấy không lộn xộn.

Biết sai khiến với cái tài khéo - léo riêng của người đàn bà, sai đấy mà người bị sai vẫn có cảm tưởng mình yêu cầu họ tử tế. Ta thường nói khéo sai là thế. Sai khiến cho đúng mực, chắc chắn, người làm không lầm lộn, làm khác với ý mình. Sai khiến nhưng vẫn để cho người ta giữ được trí sáng - tác và người ta phải biết chịu trách nhiệm những công việc người ta làm theo lời sai bảo của mình.

Biết liên hợp những công việc của mỗi người nhà khiến cho những việc ấy không phản trái nhau. Ví dụ bà định cho A quét mạng nhện trên trần, lau cửa sổ và B lau quét sàn nhà. Cố nhiên bà phải bảo A làm công việc của nó trước rồi đến B. Nếu trái lại B lau sàn nhà trước, lúc A quét cửa sổ bụi sẽ rơi xuống, sàn nhà B đã lau sạch, lại bẩn và phải lau lại một lần nữa vừa tốn công vừa mất thì giờ.

Biết kiểm soát để đầy tớ khỏi lười biếng cẩu thả và chúng khỏi làm thiệt hại mình. Nhưng chớ kiểm soát nghiệt ngã quá đến nỗi rơi vào cái tính đê tiện đo lọ nước mắm, đếm củ dưa hành.

— DUYÊN-HÀ

THỐNG - CHẾ PÉTAIN đã nói :

Những huấn - lệnh của bản-chức, Bản - chức đã đo đắn trước sau mới ban ra. Các người nên hiểu rằng : những lời ấy không phải một ngày mà nghĩ ra được. Bản-chức đã xuy - xét mới viết lên giấy ; những lời ấy thuộc về tương - lai, chứ không can-thiệp đến dĩ vãng. Dĩ-vãng đã chết rồi, chúng ta không nên nhắc đến. Các người chỉ nên ngẫm nghĩ và ghi lấy những lời kia ; lời đó sẽ được thi hành vì nó hợp với lương-tri

TRẢ LỜI ĐẸP

Cô QUÝ. — 1·) Cho một chút alcool 90 độ, lắc mạnh, thì hết mùi chua 2·) Lait dùng luôn càng tốt, trong thời kỳ đi nắng thì cứ tối bây dùng 3·) Da nhờn thế nên dùng crème Tsar pour peau grasse 4·) Lait d'amande bôi sau khi đi nắng rất có công hiệu 5·) Dùng đủ nhạt trọn thứ, màu rất nhã thì hợp thời.

Cô CHỮ Lụcnam. — Có thuốc trứng cá đã đăng nhiều lần trên báo giá 6$50. 2·) Mỗi lần sắp xuống tắm nên làm massage từ đùi trở xuống cho máu chạy đều như thế tránh được « chuột rút ».

Cô MINH. — Tong. — 1·) Vui lòng mua giúp cô, gởi 15$00. 2·) Thế là do máu xấu mà máu xấu như cô là do kinh nguyệt không đều. 3·) Cô thể xin học được, thừa mấy tháng thì làm một cái đơn gởi ông giám đốc nha học-chính xin dispense được.

Cô TÚ Vĩnhyên. — 1·) Cô còn có thể cao được 15 phân nữa. tập barre fixe và bơi. 2·) Hai lọ lait đã 24$00 vậy cô còn thiếu 8$00 kể cả tiền ba tháng báo.

Cô T. N. Hanoi. — 1·) Rửa mặt bằng eau oxygénée có pha nước lã, lông tơ sẽ rụng 2·) Cao 1m.56 nặng 45 cân là vừa đẹp. Ai bảo cô cao 1m.56 là cao quá? Người đàn bà muốn đẹp phải 1m·60 3·) Muốn thon bụng tập theo cách đã chỉ dẫn ở số báo 237. 4·) Tòa báo có bán cuốn L. B. G. bảo người cầm tiền xuống mà lấy.

Cô SGN Thanh-hóa. — Nước da còn con gái mà đã thế là tại máu xấu lắm. Bây giờ không nên ăn những thứ cay nóng nữa, không bao giờ nên ăn đồ hộp lúc ăn cần nhai kỹ, ăn cho nhiều rau muống luộc. Còn uống thì chỉ nên uống sau khi ăn chừng 1 giờ. Chớ bao giờ rửa mặt bằng nước nóng quá hoặc lạnh quá. Chỉ nên dùng lait d'amande chứ đừng nên dùng phấn vội, Ở chỗ thật thoáng và chớ bao giờ để táo bón.

Nuoc Nam

Một tờ tuần báo mà tất cả mọi người đều nên đọc

Mỗi số . . . . 0$20
Một năm . . . . 9$00

CHỦ NHIỆM :
LƯƠNG-NGỌC-HIÊN

97, Phố Hàng Gai
HANOI

Cô XẤU NHẤT. — Vinh. — Sao cô bạn lại muốn cái tên ấy? Người con gái nào cũng có thể đẹp được, cô đừng lo. 2·) Những vệt nhăn ở đuôi mắt là do cô làm việc ban đêm nhiều, dùng crème tốt làm massage, bớt thức đêm đi sẽ khỏi. 3·) Da mặt to thì dùng lotion astringente và lait d'amande sẽ nhỏ, mịn lại, mỗi ngày lại nên rửa mặt bằng nước trè tươi độ 1 lần cũng tốt lắm. Chớ bao giờ dùng crème và phấn xấu cả, hãy mua thứ tốt mà dùng. Đợi ảnh cô sẽ chỉ cách trang điểm kỹ càng hơn.

Bà MINH Saigon. — 1·) Dùng phấn màu ocre rosée đánh rất lợi, còn fard nên dùng màu cyclamen. Đã gởi lait d'amande.

Cô THÚY

ĐÃ CÓ BÁN KHẮP MỌI NƠI

VUA CỐT MÌN VÀ CHIẾN CỤ

Alfred NOBEL

HAY LÀ NGƯỜI SÁNG LẬP GIẢI THƯỞNG HÒA BÌNH QUỐC-TẾ

của DƯƠNG-VĂN-MẪN

C. I. P. I. C. 72 Wiélé — HANOI

Nước trong Nguồn

TIẾP THEO TRANG 3

Phương không chú ý đến câu nói sau của bác sĩ. Nàng hỏi :

— Vậy ông đậu bằng cấp bác sỹ ở Pháp.

— Vâng. Tôi mới về nước năm ngoái và hiện thời tôi đang giúp việc trong bệnh viện bác sỹ T. trong khi chờ cho bệnh viện riêng của tôi hoàn thành.

— Ông sẽ mở bệnh viện riêng ?

— Vâng.

Phương im lặng rồi đột nhiên hỏi :

— Ở Pháp ông có thấy có vị nữ bác sỹ nào chuyên môn riêng về khoa giải phẫu không ?

Bác sỹ Kha lắc đầu :

— Không. Và chăng đó không phải là địa điểm của người đàn bà. Y khoa thông thường đối với đàn bà đã là quí đủ rồi.

Phương lại im lặng, trầm ngâm. Bác sỹ Kha nhìn Phương cười tủm tỉm:

— Ôi bao nhiêu là tham vọng trong cái đầu bé nhỏ này !

Đường đột và thân mật đến bực ấy, Phương không thể chịu được. Nàng quay lại toan cự Kha. Nhưng nhìn bộ mặt tươi cười đầy vẻ trào lộng của chàng, Phương cũng tủm tỉm cười và vội chối :

— Không, tôi không có tham vọng.

— Cô đừng chối. Tôi biết mà, cô rất chăm học và cô tự nguyện sẽ trở nên một nữ bác sĩ chuyên về khoa giải phẫu, có tiếng như bác sĩ Fabert chẳng hạn.

— Sao ông biết, tôi không hề nói với ai.

Bác sĩ Kha làm mặt nghiêm trang:

— Có, tôi thấy các bạn của cô bảo tôi thế mà.

Phương có chiều suy nghĩ:

— Quái ! Ai nói với ông nhỉ ? Thật quả tôi không nói với ai những câu đó. Tôi chỉ biết học là học. Ai lại có thể bịa đặt như thế ?

Kha cười :

— Tôi nói đùa đấy, tự tôi tôi đoán thế đó. Nhưng cô, cô có thể thành tài được lắm. Cái trán kia làm gì mà không hăm hở kiên nhẫn chỉ hiềm hai con mắt cô dịu dàng và hơi nhiều tình cảm. Một việc gì thuộc về tình cảm xảy ra có thể làm lung lay được một ý định quả quyết nhất của cô đấy.

Phương khó chịu sao bác sĩ lại tự tiện nói tới tâm tình nàng như thế. Tuy nhiên nàng vẫn thích nghe. Nàng hỏi nữa:

— Ra bác sĩ lại kiêm cả khoa tướng số nữa ?

— Sao lại không ? Làm nghề bác sĩ như chúng ta cần biết cả khoa tướng số hay đúng, cả khoa tâm lý.

Phương biết mình bị Kha riễu cợt. Nàng không biết trả lời sao. Ngồi nín thít, mặt hầm hầm càng thêm tức cái bữa tiệc đã không thú vị gì mà lại có chuyện bực mình.

Kha vẫn không thôi riễu:

— Với cái vẻ giận dỗi của cô, cô thật là một đứa trẻ con to đầu.

Đẹp thế thì quá quắt lắm. Nếu không sợ ở chỗ đông người, Phương đã đứng phắt lên. Nàng nén tức, dằn tiếng :

— Xin lỗi ông. Tôi đã 21 tuổi

Vẻ mặt vẫn thản nhiên, Kha nói :

— Người đàn bà dù bốn năm mươi vẫn trẻ con như thường. Nhất cái tuổi ngoài hai mươi càng trẻ con lắm.

Phương bĩu môi :

— Thực là một ý kiến lạ đời.

— Nhưng mà đúng. Nếu có dịp được gần cô luôn, tôi sẽ làm cho cô phải công nhận cái ý kiến đó là đúng.

Phương tức quá, cơ hồ muốn khóc. Nàng không quen những câu chuyện cãi vã nửa nghiêm trang nửa đùa cợt như nàng vẫn thấy xảy ra giữa bạn trai và gái, mà cái tài của người đối đáp không ở như nghĩa lý câu nói mà ở sự tinh ranh bóng gió.

(Xem trang sau)

ĐÃ CÓ BÁN

GIÁ 6$50

LÀM BẾP GIỎI

CỦA Ả VÂN-ĐÀI

Có ngót 1000 món ăn khác nhau
và nhiều thực đơn thay đổi.

IN BẰNG GIẤY TÂY

Sách in có hạn, ai mua nên giữ trước — Tiền cước 1$20

thư và mandat để cho : Mme Đào-Thị-Minh 118, Duviller — HANOI —

ĐÀN-BÀ ĐỌC SÁCH

LÀM BẾP GIỎI

SÁCH MỚI XUẤT BẢN CỦA VÂN-ĐÀI

Cuốn sách bao lâu chờ đợi của chị em chúng ta đã ra đời : đó là cuốn «LÀM BẾP GIỎI» của bà Vân-Đài. Cái tên của tác giả không lạ lùng gì với các bạn đọc Đàn-Bà. Những bài của Vân Đài về Gia chánh đăng trong báo bao giờ cũng được chú ý đặc biệt và những thư của các bạn ưa việc bếp nước thường tự mọi nơi tới tấp gởi về tòa báo nhắc nhỏm, nếu lâu lâu không thấy tên ký của bà dưới mục gia chánh. Ngoài ra, bà V. Đ. còn phải luôn luôn làm « cố-vấn » cho những chị em hỏi về gia-chánh.

Sự hoan nghênh tín cẩn của chị em đối với bà V. Đ. không quá đáng chút nào ; vốn có thực tài về bếp nước, đã *thực hành và thực hành thành thạo* rồi mới viết, nên không bao giờ có sự « ăn ốc nói mò » như rất có thể xảy ra ở một vài người khác viết về gia chánh. Song một điều kiện đó chưa đủ : bà V. Đ. thường luôn luôn nghiên cứu về năng lực bổ dưỡng của từng thức ăn đối với cơ thể ; hiểu vấn đề ăn uống theo phương diện khoa học, tâm lý và nghệ thuật nữa, nên những bài về gia chánh của V. Đ. có vẻ đặc sắc khác thường, dù một bạn gái thù hằn bếp nước tới đâu, đọc tới cũng sinh ham thích.

Chúng ta lại đừng quên rằng bà V. Đ là một nhà văn. Chính cái tài văn ấy đã khiến những bài gia chánh của V.Đ. khúc triết, minh bạch, có thứ tự dễ đọc, dễ hiểu không có những sự lúng túng quanh co.

Tất cả những điều đặc sắc kể trên càng thấy rõ ràng đầy đủ trong cuốn sách « Làm bếp giỏi » cách thức rành rọt, sắp đặt các món ăn chia thành từng hạng có thứ tự. Một bạn gái chưa từng có chút sơ kiến nào về sự bếp nước khi đọc xong cuốn «Làm bếp giỏi» cũng có cảm tưởng mình đã có đôi chút thành thạo về bếp nước.

Tôi ân hận ninh giới gâm cuốn «Làm bếp giỏi» với tất cả các bực cha mẹ, với tất cả các chị em. Nếu chị em chúng ta cần có cuốn sách gối đầu giường thì cuốn đó chính là cuốn « Làm bếp giỏi ». Song mong rằng chị em sẽ giở đến nó luôn và thực hành luôn. Có thế mới không phụ công tác giả và phụ lời người giới thiệu vậy.

THỤY-AN

THỐNG-CHẾ Pétain NÓI :

Tiền Công-nghệ là một sức mạnh của nước Pháp, nên Bảo chức cho sự giữ gìn, mở mang và chấn-hưng công nghệ là một điều tối cần. Kể ra nước Pháp là một nước về canh-nông. Vậy nên thợ thuyền có mang tài chi ra giúp dân quê ở hầu khắp các nơi, thì các thôn quê mới

= PHỤC-HƯNG ĐƯỢC =

TỦ SÁCH GÂY MỚI

SẮP CÓ BÁN :

VĂN-HỌC VÀ TRIẾT-LUẬN

của MỘNG-SƠN viết

Một phương-pháp phê-bình mới lạ—Một tinh-thần mới lạ.—Một cây viết đanh thép.—Căn cứ vào biện-chứng-pháp, tác giả nghiên cứu về vấn-đề phụ-nữ trên thực-trạng của xã-hội Việt-Nam.

SẮP XUẤT BẢN HAI CUỐN SÁCH NGHIÊN-CỨU

Văn-chương = và xã-hội = của LƯƠNG ĐỨC-THIỆP

Khổng-giáo với ô. Đào duy-Anh của NGUYỄN-UYÊN-DIỄM

ĐẠI-HỌC THƯ-XÃ

181, — HENRI D'ORLEANS — HANOI

Giám-Đốc : Lê Mộng-Cầu

Nước trong nguồn

Đang lúc đó, Nhu chạy tới tươi cười : Chết chưa hôi này quên không giới thiệu anh Kha với chị Phương. Nhưng bây giờ tất anh và chị đã tự giới thiệu với nhau rồi. Chuyện gì mà vui thế ? Hai ngài đồng một môn học tất câu chuyện phải hợp ý.

Bác sĩ Kha chấm điều thuốc :

— Chúng tôi đang bàn về một chứng bệnh mới xuất hiện. Thôi chị ra kia, họ đang đòi chị đó !

Nhu quay ra. Phương nhìn Kha :

— Ông nói dối tài nhỉ ?

Kha nhún vai :

— Làm nghề bác sĩ còn phải biết nói dối nữa để làm yên lòng bệnh nhân chả hạn !

(Còn nữa)

Đã nhận được mandats của quí vị kể dưới đây xin cám tạ.

Bà Lê-duy-Để (Tiên yên) cô Nguyễn-thị-Chức (Tuyên-quang) bà Võ-văn-Mỹ (Biên-hòa) ông Hạc Thành (Thanh-hóa) ông Tràng Sơn (Quinhơn) cô Đương-thị-Hạnh (Phan-thiết) Direction des Finances (Hanoi) ông Lê-văn-Giầu (Thủ-dầu-một) ông Mai Linh (Haiphòng) cô Ngọc Tú (Vĩnh yên) cô Hà-Kim-Cúc (Quảng-ngãi) cô Phan-thị-Thêm (Thái-Nguyên) cô Nguyễn-thị-Thành (Lục nam) cô Lê-kim-Xuyên (Thanh-hóa) ông Ngọc-Câu (Bắc-giang) cô Cao-lan-Thanh (Moncay) cô Nguyễn-thị-Yên (Saigon) ông Nam-Tân (Hai phòng) bà Nguyễn-văn-Thưng (Củ chi) cô Bích Thuận và cô Nguyễn-thị-Muôn (Phú-thọ) bà Đinh Chí (Phanthiết) cô Phạm-kim-Chi (Thái-bình) bà Trần-hòa-Bích (Tam quan) ông Hương Giang (Huê) cô Hồng Lê (Cần-thơ) cô Quang (Tuyên Quang) cô Đinh-bạch-Lý (Hưng yên)

Ông ĐẮC (Bắcgiang) hạn báo hết từ 22-2-41 đã đổi địa chỉ.

Cô KIM XUYẾN (Thanh-hóa) Đã gửi sách, hạn báo đến 28-10-41 hết.

THƯ TIN

Cô QUANG (Tuyên quang) không có tem ở thư, báo thiếu 2 số 206, 212.

Cô ĐÔNG (Hoàng xá) đã nhận được mandat rồi cám ơn cô.

Cô MAI (Phú-thọ) Của họ nở và ròn là họ có trộn bột mì vào. Thứ mỹ phẩm đó không mua được đã gửi trả tiền cô.

Cô HẢI (Nam định) gửi 15$00 vui lòng mua dùm thứ thuốc đó.

Bà THÚY (Nam-định) 1·) Tuyệt nhiên không nhận được lá thư nào của bà 2·) Những cái hạch ở cổ nên dùng thuốc cao tan mà dán, sáng chiều lấy bông dấp nước nóng đắp lên. Nếu không hết, phải đi coi bác sĩ ngay.

Cô XƯƠNG (Sơnla) Đó là một bệnh của bộ thần kinh phải do bác sĩ chuyên môn chữa mới được.

Yêu dân nhưng không nịnh dân.

Bà THUYÊN Bà biên một lá thư có kèm timbre trả lời cho *phòng thể thao và thanh niên* ở phủ Thông sứ Bắc-kỳ thế nào người ta cũng trả lời bà.

Cô NGỌC-CAN Đã gởi sách, còn nhung tơ đen thứ tốt thì chịu không thể mua được bởi đắt quá.

Cô VÂN HÀ (P. Penh) Luộc gừng lên, thái thiệt mỏng rồi làm như làm mứt bí.

Cô VÂN (Bắcgiang) Chỉ có dầu hỏa là trị được mối.

Cô CHI (Thái-bình) 1·) Cho biết muốn mua những số báo nào 2·) ngâm hải sâm khô cho kỹ nấu như hải sâm tươi 3·) Ở Hanoi hết những hàng đó rồi.

Giới thiệu sách

Chúng tôi vừa nhận được cuốn :

1·) « Ông Bàng-Đòn » của Tiên-Đàm Nguyễn-tường-Phượng giá 1$20, do nhà sách Trịnh-như-Luân gửi tặng.

2·) «Văn Học và Triết Học» của bà Mộng Sơn, giá 2$50 do nhà sách Đại học gửi tặng;

3·) Cuốn «Nhà Quê» chuyện giải của NGỌC-GIAO do nhà Bách-Việt xuất bản và gửi tặng.

Vậy xin cám ơn các tác-giả, các nhà xuất-bản, và giới thiệu cả 3 cuốn sách này cùng độc giả Đàn-Bà.

SẮP XUẤT BẢN : CÔ DẠI
TẬP VĂN ĐẶC SẮC NHẤT CỦA Tô-Hoài
Độc-giả sẽ thấy tất cả những cái thơ-ngây, dí-dỏm, những cái đầy đau thương trong thời thơ ấu của tác giả và cũng là của hầu hết những trẻ Việt-nam nơi đồng ruộng
ĐÃ CÓ BÁN : Trên đường Nghệ-thuật Văn-học bình-luận của Vũ ngọc-Phan
In lần thứ hai, sửa lại rất kỹ và có thêm nhiều đoạn — Giá 3$00
CÒN MỘT SỐ RẤT ÍT Con đường mới của thanh-niên CỦA VŨ-NGỌC-PHAN GIÁ 2$20
NHÀ XUẤT-BẢN HÀ-NỘI — VŨ-GIA-TRANG Thái-Hà Ấp, HÀ-NỘI

THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY :

PHÒNG-TÍCH CON CHIM 0p.50
THUỐC-LY CON CHIM 0.40
THUỐC-HO. CON CHIM 0.40
CHỈNH-KHÍ CON CHIM 0.40

DẦU CHỔI HOA-KỲ GIÁ 1p.20

ĐẠI-LÝ TỔNG PHÁT HÀNH :
NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.
AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.

DẦU CHỔI HOA-KỲ

PHÒNG-TÍCH CON CHIM

THANH-HƯƠNG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

HANOI

Đủ các thứ bánh mứt kẹo ta.

NHẬN LÀM : BÁNH ĐÁM CƯỚI
43, PHUC-KIẾN ○ VÀ CÁC THỨ ○
HANOI BÁNH SẦU, TẾT.

GIÚP CÔNG QUỸ !

Ý nhị gì bằng bỏ ra mỗi tháng một đồng mua tấm vé ;

Sổ Đông Pháp

mà còn hy vọng sẽ có :
Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung sướng
mỗi tháng mở một kỳ

Muốn được sinh tươi, các bạn hãy dùng thử :

7 MẦU SÁP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sư hóa-học JEAN BEYER chế-tạo,
Bán theo giá quảng-cáo
6P.90 MỘT ỐNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN
72, WIELÉ HANOI 72, **TAMDA & Cie**
(CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH)

CẦN ĐỂ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho-lao của cụ TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ ông đốc học HÀO) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho đàm. Có 2 thứ
Có hai thứ : 8p00 và 10p0 — hạng đặc biệt 12p0

2) Toàn cõi Đông-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-Ly (còn sâm Cao-Ly chưng lấy nước cốt) Đại tài bổ dưỡng người già yếu, thanh niên nam nữ gầy còm, bạc nhược. Ve

Ve lớn : 8p00 nhỏ 6p00 — hạng đặc biệt 10p0

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HÀO

19, Rue de Vassoigne, Tandinh—Saigon

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỬU-LONG-HOÀN

VÕ-ĐÌNH-DẦN

ĐÃ TỪNG LÀM LÃNH-TỤ CÁC NGHỀ LÀM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG-PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2 hoàn : 1p.95 Hộp 4 hoàn : 3p.70 Hộp 10 hoàn : 9p.00 Giá đã kiểm xoát

TỔNG PHÁT HÀNH *Bắc-Kỳ, Ai-Lao và phía bắc Trung-Kỳ*

ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA № 18 Rue des Vermicelles—HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1939
Imprimerie Le-Cuong tirage 900 Exemplaires La gérante LƯU-THỊ-YÊN dite THỤY-AN